

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 4T/33/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4115010379
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Monika Farkašová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2017:4115010379.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra samosudkyňou Mgr. Monikou Farkašovou v trestnej veci proti obž. Ľ. D. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 05.10.2017 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný Ľ. D. Á. Z. nar. XX.X.XXXX Y. X., trvale bytom A. J. X., Z. XXX/X, t.č. bytom X., X. Č.. XX sa podľa § 285 písmeno b) Trestného zákona

O s l o b o d z u j e

spod obžaloby Okresného prokurátora v Topoľčanoch, sp.zn. Pv 477/2014/4406, zo dňa 14.4.2015, pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona, na skutkovom základe, že :

dňa 05.10.2013 v čase o 21.45 hodine v X. X. N.. X. ako vodič riadil osobné motorové vozidlo zn. L. XXXd, U.: B. XXX M., napriek tomu, že mu bol rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu v X. č. S.-J.-XXX/DI-R.-XXXX zo dňa 30.07.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 26.08.2013, uložená sankcia zákaz činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 26 mesiacov a to od 23.05.2013 do 23.07.2015,

pretože skutok nie je trestným činom.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby okresného prokurátora prejednal súd trestnú vec proti obžalovanému a vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie vypočutím obžalovaného Ľ. D., svedkov O. Ď., J. H. a V. Y., a prečítaním na vec sa vzťahujúcich listinných dôkazov.

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Nitra sp.zn. 4T/33/2015 zo dňa 12.05.2016 bol obžalovaný spod obžaloby Okresného prokurátora v Topoľčanoch sp.zn. Pv 477/2014/4406 zo dňa 10.04.2015 pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona oslobodený podľa § 285 písmeno b/ Trestného zákona.

Krajský súd v Nitre uznesením zo dňa 29.1.2014 sp.zn. 4To/1/2014 uvedený rozsudok Okresného súdu Nitra zrušil a vec vrátil súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Následne napadnutým uznesením Okresného súdu Nitra sp.zn. 4T/33/2015 zo dňa 06.12.2016 súd podľa 280 odsek 2 Trestného zákona trestnú vec obžalovaného Ľ. D. postúpil na prejednanie Okresnému riaditeľstvu Policajného zboru, Okresný dopravný inšpektorát X., žalovaného skutku ako priestupku.

Krajský súd v Nitre uznesením zo dňa 18.05.2017 sp.zn. 4To/18/2017 uvedené uznesenie Okresného súdu Nitra zrušil a vec vrátil súdu I. stupňa, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Súd z výpovedí obžalovaného a jednotlivých svedkov, vypočutých v rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní pred vyhlásením napadnutého rozsudku zo dňa 12.05.2016 a vyhlásením napadnutého uznesenia zo dňa 06.12.2016, ako aj listinných dôkazov, zistil, že:

Obžalovaný Ľ. D. na hlavnom pojednávaní prehlásil, že je nevinný zo skutku, ktorý sa mu kladie za vinu. Potvrdil však, že dňa 5.10.2013 viedol osobné motorové vozidlo, ale nemal vedomosť o tom, že by tým páchal trestnú činnosť. Vodičský preukaz mal zadržaný Okresným dopravným inšpektorátom v K. pre jazdu pod vplyvom alkoholu v máji 2013. Následne na Okresnom dopravnom inšpektoráte v X. bol v jeho prítomnosti prejednaný tento priestupok a bol mu uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá v trvaní 26 mesiacov a pokuta 500,- Eur. Do zápisnice z ústneho pojednávania napísal, že žiada doručiť písomné vyhotovenie vyhláseného rozhodnutia a nevzdáva sa odvolania. Bol poučený o tom, že voči rozhodnutiu má právo podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia. Po tom, čo mu rozhodnutie bolo poštou doručené si do kalendára zaznamenal posledný deň, kedy mu uplynie lehota na podanie odvolania. Písomné odvolanie podal na polícii osobne dňa 10.9.2013. To, že osobne podal odvolanie oneskorene sa dozvedel z rozhodnutia Krajského riaditeľstva PZ zo dňa 10.10.2013, ktoré mu bolo doručené 21.10.2013. Dňa 5.10.2013 kedy viedol motorové vozidlo nemal vedomosť o tomto rozhodnutí Krajského riaditeľstva PZ, bol si vedomí len toho, že vedie motorové vozidlo bez zadržaného vodičského preukazu.

Svedkovia O. Ď. C. J. H., členovia policajnej hliadky, zhodne potvrdili, že zastavili osobné motorové vozidlo, ktoré viedol obžalovaný a tento bol vyzvaný na predloženie dokladov. Obžalovaný predložil všetky vyžiadané doklady, okrem vodičského preukazu. Z tohto dôvodu cez operačného dôstojníka zisťovali, či vodič má zadržaný vodičský preukaz a či má uložený zákaz činnosti. Operačný dôstojník im oznámil, že vodič - obžalovaný D. má udelený zákaz činnosti a vodičský preukaz má zadržaný. Na to sa obžalovaný ohradil, že vodičský preukaz mal zadržaný kvôli alkoholu, so zákazom činnosti nesúhlasil, preto proti tomu podal odvolanie a peňažnú pokutu už zaplatil.

Svedok V. Y. na hlavnom pojednávaní uviedol, že po predložení spisu prvostupňovým orgánom s podaním obžalovaného, on ako druhostupňový orgán rozhodoval o tomto podaní v mimo odvolacom konaní, pretože súčasťou predloženého spisového materiálu bolo rozhodnutie prvostupňového orgánu, kde sa nachádzala aj doručka s tým, že právoplatnosť bola vyznačená podľa § 24 odsek 2 zák. o správnom konaní, t.j. právoplatnosť bola vyznačená fikciou. Z tohto spisu vyplývalo aj to, že účastník konania (obžalovaný) bol prípisom zo dňa 23.9.2013 upovedomený o tom, že rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 26.8.2013. Vypracoval písomné oznámenie o mimo odvolacom konaní datované dňom 10.10.2013.

V rámci dokazovania súd prečítal listiny zadokumentované v spisovom materiáli. Z týchto listinných dôkazov mal súd preukázané, že dňa 23.03.2013 útvarom Policajného zboru (ODI OR PZ) K. bolo zistené spáchanie priestupku Ľ. D. v obci J., S.. K., kedy ako vodič jazdil pod vplyvom alkoholu a prekročil rýchlosť o 21 km/h pri povolenej rýchlosti 90km/h. Rozhodnutím Okresného riaditeľstva PZ v K. Okresný dopravný inšpektorát o zadržaní vodičského preukazu č. ORPZ-RK-ODI-16-047/2013 zo dňa 27.5.2013 právoplatným 17.06.2013 bolo vyslovené, že vodičský preukaz zadržaný dňa 23.05.2013 Ľ. D. nebude vrátený.

Rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu X., Okresné riaditeľstvo PZ v X. č. ORPZ-NR-OD12-599/2013-Pr zo dňa 30.7.2013 bol Ľ. D.Z. uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 odsek 1 písmeno e/, k/ zák.č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, a bola mu uložená pokuta 500,- Eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 26 mesiacov. Do času zákazu činnosti sa započítava čas, po ktorý páchatel nesmel už túto činnosť vykonávať, t.j. od 23.5.2013. Toto rozhodnutie bolo vyhlásené na ústnom pojednávaní dňa 30.7.2013, kedy obž. Ľ. D. po poučení o opravnom prostriedku uviedol, že žiada doručiť písomné vyhotovenie vyhláseného rozhodnutia, nevzdáva sa odvolania a peňažnú sankciu zaplatí. Z fotokópie útržku doručky vyplýva, že rozhodnutie ODI bolo obžalovanému doručované cestou pošty doporučené do vlastných rúk, pričom k neúspešnému pokusu o doručenie došlo dňa 7.8.2013, k

opakovanému doručenie 8.8.2013, a dňa 8.8.2013 bola zásielka uložená, adresát L. D. zásielku prevzal 23.8.2013.

Dňa 10.9.2013 bolo Okresnému riaditeľstvu PZ, Okresný dopravný inšpektorát v X., osobne doručené odvolanie L.N. D. voči rozhodnutiu o priestupku č. ORPZ-NR-OD12-599/2013-Pr.

OR PZ ODI v X. písomnosťou vyhotovenou dňa 23.9.2013 oznámilo L. D. a ODI OR PZ X., R., že jeho odvolanie bolo podané oneskorene a rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 26.8.2013, pretože listová zásielka bola uložená na pošte od 8.8.2013 a podľa § 24 odsek 2 zák.č. 71/1967 Zb. o správnom konaní ak si adresát nevyzdvihne písomnosť do troch dní od uloženia, posledný deň tejto lehoty sa považuje za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel. Podľa § 54 ods. 2 zák.č. 71/1967 Zb. začala plynúť lehota 15 dní odo dňa oznámenia rozhodnutia a správny orgán vec predkladá odvolaciemu orgánu Krajskému dopravnému inšpektorátu Krajského riaditeľstva PZ v X.. Toto upovedomenie bolo L. D. doručené doporučené do vlastných rúk, a listovú zásielku prevzal dňa 11.10.2013.

Na základe odvolania L. D. bolo rozhodnutie ODI preskúmané Krajským riaditeľstvom PZ X. mimo odvolacieho konania a písomné oznámenie č KRPZ-NR-KDI-SK-108/2013 zo dňa 10.10.2013 mu bolo doručené dňa 21.10.2013.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že obžalovaný L. D. dňa 5.10.2013 viedol osobné motorové vozidlo, napriek tomu, že mal zadržané vodičské oprávnenie. Túto skutočnosť nepoprel ani sám obžalovaný a táto skutočnosť bola preukázaná aj svedeckými výpoveďami. Obžalovaný sa bránil tým, že v tom čase síce vodičské oprávnenie mal zadržané a rozhodnutím ODI X. mu bol uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá, ale voči tomuto rozhodnutiu po jeho doručení podal písomné odvolanie a do dňa 5.10.2013 o jeho odvolaní nebolo rozhodnuté. O tom, že podal odvolanie oneskorene sa dozvedel až 11.10.2013 z písomného oznámenia OR PZ ODI.

Z uznesenia Krajského súdu Y. X. sp.zn. 4To/18/2017 zo dňa 18.05.2017 pre súd jednoznačne vyplýva, že vo svojom pôvodnom rozhodnutí nesprávne vyhodnotil zavinenie obžalovaného.

Krajský súd na základe uvedenej sťažnosti okresného prokurátora v zmysle § 194 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku zrušil napadnuté uznesenie okresného súdu a vec vrátil, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Okresnému súdu vytkol, že pri zistení, že skutok obžalovaného nie je trestným činom z dôvodu nepatrnej miery závažnosti jeho konania v zmysle ustanovenia § 10 odsek 2 Trestného zákona postúpil vec Okresnému riaditeľstvu Policajného zboru X. na prejednanie priestupku, hoci na takýto postup neboli splnené zákonné podmienky.

Dôvodom zrušenia rozsudku okresného súdu z 12.05.2016 uznesením krajského súdu z 31.08.2016 bolo predovšetkým nevysporiadanie sa dôsledným spôsobom so subjektívnou stránkou skutkovej podstaty trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia, t.j. zavinením obžalovaného. Pri skúmaní zavinenia obžalovaného je potrebné skúmať, vyhodnotiť a zamerať sa na rozdiel medzi nepriamym úmyslom a vedomou nedbanlivosťou pri konaní obžalovaného.

Z uvedeného je zrejmé, že ani krajský súd rovnako ako okresný súd v predchádzajúcich rozhodnutiach nemal preukázaný priamy úmysel obžalovaného spáchať prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia.

V celom doterajšom trestnom konaní proti obžalovanému nebol produkovaný žiaden dôkaz, na základe ktorého by bol priamy úmysel obžalovaného preukázaný.

Okresný súd ustálil konanie obžalovaného v nepriamom úmysle, v predchádzajúcom rozhodnutí vychádzal z právneho názoru krajského súdu v uznesení z 31.8.2016, že nemožno konštatovať existenciu dôvodných pochybností o zavinení obžalovaného, ktoré tvorí obligatórnu zložku subjektívnej stránky trestného činu. Nezaoberal sa však úvahami naznačenými krajským súdom v uznesení zo dňa 18.5.2017, či obžalovaný nekonal formou vedomej nedbanlivosti, eventuálne aj konaním omylom, ktorý súvisí s úmyslom.

Podľa § 15 písmeno b/ Trestného zákona, trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel vedel, že svojím konaním môže porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného trestným zákonom spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený (nepriamy úmysel).

Podľa § 16 písmeno a/ Trestného zákona, trestný čin je spáchaný z nedbanlivosti, ak páchatel vedel, že môže spôsobom uvedeným v trestnom zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že také porušenie alebo ohrozenie nespôsobí (vedomá nedbanlivosť).

V intenciách dôvodov uznesenia krajského súdu je teda povinnosťou súdu vyhodnotiť výsledky vykonaného dokazovania pre záver, či obžalovaný konal formou nepriameho úmyslu alebo formou vedomej nedbanlivosti.

Z vykonaného dokazovania je nepochybne preukázané, že obžalovaný viedol motorové vozidlo v čase, keď rozhodnutie správneho orgánu o zákaze činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu bolo právoplatné a vykonateľné.

Obžalovaný sa obhajoval tým, že motorové vozidlo v inkriminovanom čase viedol, avšak nevedel, že rozhodnutie o zákaze činnosti je právoplatné, pretože proti nemu podal odvolanie.

Akékoľvek závery o tom, že by obžalovaný vedel o oneskorene podanom odvolaní, alebo dokonca, že by odvolanie podával úmyselne oneskorenie, nie sú ničím podložené a zavinenie obžalovaného zo spáchania úmyselného trestného činu sa nemôže zakladať na predpokladoch a domnienkach orgánov činných v trestnom konaní a tým viac súdu.

Ako už okresný súd konštatoval v predchádzajúcom rozhodnutí, zavinením obžalovaného, jeho úmyslom, vedomosťou alebo nevedomosťou, že viedol vozidlo v čase právoplatne uloženého zákazu činnosti sa zaoberali všetky stupne orgánov činných v trestnom konaní ako aj opakovane okresný súd a krajský súd.

Všetky tieto orgány znále práva do súčasnosti nevyriešili akou formou zavinenia vlastne obžalovaný spáchal skutok, napriek tomu pre prokurátora v súčasnosti je nepochybné, že obžalovaný skutok spáchal úmyselne a teda spáchal prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia.

S týmito závermi a úvahami sa súd musel zaoberať, pretože od obžalovaného sa v čase spáchania skutku očakávajú také právne znalosti, že mu malo byť jasné, že úmyselne pácha žalovaný prečin, že podáva opravný prostriedok oneskorene, hoci aj v konaní pred súdom rozhoduje o oneskorene podanom opravnom prostriedku nadriadený orgán a nie súd prvostupňový.

Pri nepriamom úmysle páchatel vie, že svojím konaním môže spôsobiť porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného trestným zákonom, a pre prípad, že ich spôsobí je s tým uzrozumený.

Uzrozumenie páchatel'a pri nepriamom úmysle vyjadruje aktívny vôľový stav páchatel'a, (jeho vôľa, prejavená navonok), v tomto prípade vykonávať činnosť, ktorá mu bola zakázaná.

Obžalovaný nepoprel, že viedol motorové vozidlo, avšak poprel, že by vozidlo viedol s vedomím, že rozhodnutie o zákaze činnosti viesť motorové vozidlá je právoplatné.

Ak sa spoliehal na to, že rozhodnutie ešte nie je právoplatné v dôsledku ním podaného opravného prostriedku, nemohol byť uzrozumený s tým, že svojím konaním môže v nepriamom úmysle spáchať žalovaný prečin, a teda aj v zmysle úvah krajského súdu, nemôže ísť v konaní obžalovaného o úmyselné konanie. V jeho konaní vo vzťahu k úmyselnej forme zavinenia chýba nielen vôľová ale aj vedomostná zložka zavinenia.

Prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona je úmyselným trestným činom.

Ak teda okresný súd nezistil u obžalovaného úmyselné konanie, nie je dôvod zaoberať sa úvahami vo vzťahu k ustanoveniu § 10 odsek 2 Trestného zákona ale ani k nedbanlivostnému zavineniu obžalovaného lebo žalovaný prečin nemožno spáchať formou zavinenia podľa § 16 písmeno a/ alebo písmeno b/ Trestného zákona.

Zo zásady prezumpcie neviny, rovnako ako z práva obžalovaného na obhajobu vyplýva, že obžalovaný sa môže (ale aj nemusí) obhajovať a ak má byť súdom uznaný za vinného, musí mu prokurátor pred súdom dokázať, že je vinný.

Prokurátor za daného skutkového stavu nepredložil žiadne také dôkazy, na základe ktorých by súd mohol obžalovaného uznať vinným zo žalovaného prečinu a odsúdiť ho, pretože bez odstránenia všetkých pochybností o vine obžalovaného, tohto odsúdiť nemožno. Dôkazné bremeno o vine obžalovaného, najmä v kontradiktórnom súdnom konaní nesie prokurátor a nie obžalovaný.

Vychádzajúc z daného skutkového stavu a po vyhodnotení vykonaného dokazovania, súd teda nemal bez akýchkoľvek pochybností preukázať, že skutok obžalovaného je úmyselným prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona, a preto ho v zmysle § 285 písmeno b/ Trestného poriadku spod obžaloby oslobodil, lebo skutok nie je trestným činom.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytykajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.